

Mediefag

Fakultært hovedområde

Mediefag er placeret i humaniora. Faget beskæftiger sig med levende billeder skabt af mennesker. Levende billeder der er skabt med et formål og derfor kan være mål for analyse og fortolkning. I mediefag er der derfor rig mulighed for at med analyse og fortolkning af fx spillefilm, kortfilm, dokumentarer, podcast mm. Samt selvproducerede produkter.

Fagets genstandsområde

Mediefags kerne er levende billeder i en kommunikativ, æstetisk, kulturel og samfundsmæssig sammenhæng. Faget forener en teoretisk-analytisk og en praktisk-produktionsmæssig tilgang til film, tv og nyere medier.¹

Fagets metoder. Hvordan arbejder man i faget?

Her er er liste med eksempler på metoder der anvendes i mediefag:

Næranalyse - Den filmiske næranalyse er en helt central og uomgængelig metode i mediefag. Den er så at sige mediefags kerne – fordi den både griber fat i filmsprogets mindste enheder og samtidig kan give svar på, hvilken betydning og effekt de har for helheden. Her skal ordet *næranalyse* tages meget bogstaveligt, for man går så tæt på medieproduktionen som man overhovedet kan – og demonstrerer derigennem sit kendskab til de filmiske virkemidler og deres virkninger.

Genreanalyse - I en genreanalyse kan man afdække en bestemt genres historie – se på, hvordan den har udviklet og forandret sig over tid. Man kan også søge at genrebestemme en konkret film eller en tv-udsendelse. Det involverer en analyse af, hvad der kendetegner genren med hensyn til stil/form og tematik

Auteuranalyse - Ordet *auteur* er fransk og betyder "skaber" eller "forfatter" – og auteuranalysens fokus er netop filmskaberens. Her interesserer man sig for, om et givent værk/medieprodukt bærer skaberens fingeraftryk – tematisk og æstetisk

Komparativ analyse - Den komparative analysemetodes kerne er *sammenligningen* (jf. det engelske verbum *to compare*). Her handler det om at undersøge to eller flere værkers/medieproduktioners forskelle og ligheder.

Historisk analyse - I den historiske analyse interesserer man sig for en særlig og afgrænset *historisk periode*. Her kræver analysen, at man sætter sig ind i, hvad der kendetegner perioden, så man får en forståelse for samspillet mellem medieværket og den historiske og produktionsmæssige tidsperiode, det er skabt i.

Tematisk analyse - Denne analysemetode har som mål at undersøge, hvordan et tema (emne) gribes an og behandles i levende billeder. Man kan spørge: Hvilke(t) emne(r) tages op? Er medieproduktionen bygget op

¹ Stx - læreplaner 2017

omkring tematiske kontraster (modsetsningspar)? Er der særlige værdier og/eller normer forbundet med medieproduktionen? Og hvordan markeres instruktørens holdning til temaet/temaerne?

Kønskritisk analyse - Den kønskritiske analysemetode er optaget af, hvordan køn, men også forholdet mellem kønnene, fremstilles og performes i levende billeder.

[Eksempler på hvordan begreber bruges i faget](#)

Alt efter hvilket hjørne af mediefag men kaster sig over. Kan forskellige begreber fra bogen Vidensmønstre komme i spil. Her er nogle eksempler:

Idiografisk og nomotetisk: bruges fx ved næranalyse og i genre- eller auteur analyser bliver den kombineret med nomotetiske.

Teoretisk og praktisk: Bruges fx ved tolkningen af andres værker og formidlingen af egen produktion.

Kvantitativ og kvalitativ: Bruges fx ved målgruppeundersøgelse.